

Україно! Мій коханий краю!

Літературно-музична композиція

1- ведучий.

Під рідним небом жайворон співа,
Я радий знати тих пісень слова.
Я слухав, чув: співала та пташина
Одне святеє слово: Україна.
На ріднім полі шепчуть колоски.
Я радий знати тихі їх думки.
Я слухав, чув, як кожна колосина
Шептала тихо слово „Україна“.

2- ведучий.

У ріднім краю зелен-гай шумить.
Я знати радий, про що він мріє-спить.
Я слухав, чув, як кожна деревина
Шуміла ніжно слово „Україна“.
О Боже, дай повік любити край,
Де квітка, пташка і зелений гай,
Де кожна вірна тій землі дитина
Живе єдиним словом: „Україна“.

1-й ведучий.

Україна! Скільки глибини у цьому слові... Це золото безмежних полів, бездонна синь зачарованих небес. Тихі плеса річок, сині очі озер і ставків. Це безмежні степи і ліси, зелені долини і луки, Карпатські верховини і донецькі простори, Полісся і Крим, біленькі полтавські хати і велич міських краєвидів – все це наша Україна.

2-й ведучий.

Складною і бурхливою була твоя доля, рідна земле! Топталися по тобі орди чужинців, ворожі пазурі роздирали твоє тіло. Дітей твоїх вели загарбники у неволю. Над тобою свистіли гостродзьобі стріли, чорною смертю дихали жерла гармат, шугали ненависні залізні круки, вирували нескінченні битви за твою честь і свободу.

(Звучить Державний гімн України).

1-й ведучий.

Жертовний Хрест у кожному селі
Людською пам'яттю приречений
Холодний вітер з верховіть,
Цілує Хрест, як сина мати.

2-й ведучий.

Тут Українські юнаки
За Україну полягли в страшну годину,
Тут розпинали не Христа,
Тут розпинали Україну.

1-й ведучий.

Так їх багато полягло
За честь, за волю, України,
Щоб вільно, радісно жилось
На цій землі онуку й сину.

2-й ведучий.

На грані двох тисячоліть
Чорніє Хрест у білім полі,
Тут вмила кров'ю наша Воля
Для нас усіх Хрестом стоїть.

(Пісня: „Ой , на горі, на Маківці, ой там б'ються січовії стрільці“)

1-й учень.

Нехай ім'я Твоє святиться,
Ті жертви, труд і кров,
Батьківська земле, Україно,
Для Тебе вся любов.

2-й учень.

Нехай буде навіки слава,
Батьківщино, Тобі,
І тим усім синам Твоїм,
Що впали в боротьбі.

(Пісня: „Подай, дівчино, руку...“).

3-й учень.

Ми йдем вперед, над нами вітер віє,
І рідні нам вклоняються жита
Від радості нам серце мліє,
За волю смерть нам не страшна!

4-й учень.

Дзвенять шаблі, як ясне сонце, сяють.
Гримлять пісні, аж земля свята
Дрижить під нами дорога,
За волю смерть нам не страшна!

(Пісня: “Розпрощався стрілець...”).

5-й учень.

Ой, обріжу чуба –
Подамся в Січові Стрільці.
Мама білу сорочку
Вишиють мені.
Хай тоді дивуються
Хлопці-небораки,
Як до Львова я приїду
Верхи на коняці.

6-й учень.

Дайте ще я скажу!
Гей, піду я в гори
Між стрункі смереки,
Гляну на простори,
На міста далекі!
Стрільці Січовії
Так відпочивають,
Що вороги злії
Спокою не мають.

7-й учень.

Вийшла в степ широкий
Мати посивіла.
Попід зелен кленом стала. Заніміла.
І згадалась знову матері війна.

8-й учень.

Синочку, рідненький, чуєш, як курличуть
У синім небі сумно журавлі?
Вони ж тебе до себе кличуть
А ти лежиш в холодній цій землі.

9-й учень.

Я чую, мамо, чую, як співають
Мені над Україною пісні.
Ти не журись, я крила розпростаю
І принесу до тебе уві сні.
Вкраїнським рушником зітру сльозину
І поцілую в синєє чоло.

10-й учень.

О. сину рідний, мій єдиний сину!
Як хороше мені тоді б було!

11-й учень.

Стоїть старенька мати на могилі,
І навіть квіти плачуть мовчазні.
Від сина погляд відвести не в силі,
А син довічно житиме у сні.

(Пісня: „Баллада“).

12-й учень.

Ой впав стрілець украй зруба
Коло зламаного дуба
І не встане вже,
І не встане вже.

13-й учень.

Йшов до бою опівночі,
Смерть закрила йому очі
Від трьох куль на все,
Від трьох куль на все.

(Пісня: „У темному лісі“).

14-й учень.

Мала мати трьох синів,
Трьох синів, як ясенів.
Доглядала, берегла,
Душу й серце віддала,
Тільки б дужими росли
І щасливо вік жили.
А літа – неначе плин.
Підросли за сином син.
Скільки сили у плечах,
Скільки вроди у очах!
Мала мати трьох синів,
Трьох синів, мов ясенів.
Ой літа, ой жур-біда,
Вже й сама н емолода.
Мати, мати не журись,
Будеш в радості колись.
Є опора, захист є,
У синах життя твоє.

Берегла, ой берегла –
І Вітчизні віддала...
Впав під Києвом Іван,
А за Львовом – син Богдан,
І донині там вони
Зупиняють шал війни.
Тільки менший, Ярослав,
Не відомо де упав.
Мала мати трьох синів,
Трьох синів, як ясенів.

(Пісня: “Ой, у лузі при дорозі”).

15-й учень.

Славні стрільці, візьмемо прапор,
дорогу святиню
І у славі привітаєм рідну Україну!
Засвітимо ясне сонце, нарід вибігає,
Українське славне військо весело вітає.
Вийшов батько, вийшов рідний,
Вийшла стара мати.
Вийшла вірна дівчинонька коня напувати.

16-й учень.

Січові стрільці – наша гордість!
Наша честь!
Наша слава!
Так гарно, так пишно рядом виступають.
Чола їх завзяті скрасили вінці!
Як орли, до сонця погляд піднімають –
Юнаки кохані! Січові стрільці!
Чи може неправда що груди зі сталі,
А серце у грудях, як молотом б'є!
А що вже співають!
Ой, як же співають!
Аж серденько мліє!
Аж серденько мре!

(Пісня: “Розпрощався стрілець зі своєю ріднею”).

17-й учень.

новий день настає в незалежній державі,
Мов не було похмурих, знедолених літ!
Україна моя розквітає у славі –
Невмируща і сильна, допоки цей світ!

Слава Україні!
Героям слава!

(Пісня: „Ой у лузі червона калина...“).

1-й ведучий.

Нехай ніхто не половить
Твоїх земель, не розтина
Бо ти єдина Україно,
Бо ти на всіх у нас одна.

2-й ведучий.

Одна від Заходу й до Сходу
Володарка земель і вод –
Ніхто не ділить хай народу,
Бо не поділиться народ
І козаки й Стрільці Січові
За тебе гинули в полях
У небесах сузір'я Лева
Нам світить на Чумацький шлях.

1-й ведучий.

Страждальна чаєчко-небого,
Єдині два твої крила
Виходим, нене, у дорогу,
Аби ти вільною була.

2-й ведучий.

Нехай ніхто не половить
Твоїх земель, не розтина,
Бо ти єдина Україно,
Бо ти на всіх у нас одна.
Молись, дитино, за Україну
Що нам безсмертне життя дає.
А по молитві ставай до чину.
Молитва в небо знімає вгору,
Заводить сонце в душ і алмаз
А праця творить землі опору
Та від скорботи рятує нас.
Молись, дитино, щоб не вернуло
Московське рабство, як темна лжа,
А по молитві пильнуй, щоб було
Твоєї зброї не жерла ржа.
Молитва щира-то з Богом згода,
То криця духу, а не руки,

А наша зброя – твоя свобода,
Твоя будучність на всі віки.

Матеріал використано з інтернет-джерела:

<http://dubanevychi.info/?p=2106>